

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۱/۱۸

عبدالغفور لېوال

د انارو سوداگر

ته چې ولاړې او د ښکلي خدای مېلمه شوي
د جنت په شیدو شاتو کې خوره شوي
تا وېل: خدای ته چې ځم تا راسره بیایم
بی وفا! ته خو یوازي ورستنه شوي

زه به څه وایم، چې روسته ستا له تلو نه
په ما څه راغلل د قاف له لویو غرو نه
یا له قاف نه یا له دښتو د مغولو
دجال واوښته له دنگو دیوالو نه

د وحشي لښکر غبار کې مې شوه برخه
پر غاتولو نوره نه پرپوته پرڅه
ستا د شونډو بدخشان راڅخه ورک شو
راروان شومه د زړه له وړانه بلڅه

قلندر شومه مری مې کړې په بند کې
سل اويا اوښان مې واخیستل اېلېند کې
څو غمي مې د چورمو په واسکت سکېنتي
گردلمنی مې راواغوست په هېلمند کې

را روان مې سل اويا اوښان کتار کړل
راشپوه مې په دامان د کندهار کړل
کندهار لکه ستا غاړه کې سور هار و
تري انار مې په کتار اوښانو بار کړل

ستا د حسن په بگرام کې شهنشاہ وم
ستا د قد د بامیکان ولاړ بودا وم
اوس نو راغلم سوداگر شوم د انارو
د کابل هري کوڅې سره اشنا وم

د پانو شمیره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پاروالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په خیر و لولئ

د کابل هرې کوڅې کې ستا اواز و
خرابات دي د زرینو گونگرو ساز و
عاشقان او عارفان وو ستا یادونه
په خاموش بالاحصار باندې دي ناز و

ته دا پرېږده، زه نو داسې سوداگر شوم
لیونی غوندي په ورکو لارو سر شوم
په انارو بار اوبنان مې شول ملگري
راروان د هیندوستان په اوږد سفر شوم

سکندر هم هیندوستان ته و راغلی
په نيزو، غشيو او زغرو و پوښلی
سکندر په ځان پسې و، مبین نه و
په لتون د ورکې نه و راوتلی

سکندر به رسېدلی وي که نه وي؟
د ځان پل به يې موندلی وي که نه وي؟
دا چې څوک و او له کومه و راغلی؟
دا ځواب به چا ویلی وي که نه وي؟

خو زه نه يم په ځان پسې راغلی
نیمه خوا ستا له لمبې يم پاتې شوی
د پتنگ پر وزره هغه میناتور يم
چې لا شمعي پوره نه يم سیزلی

ته دا پرېږده، اوس په لویه لار روان يم
په انارو بار اوبنان زه يې څاروان يم
له کابل ورم ستا يو گريوان عطرونه
زه پاچا اوس پرديسي د هیندوستان يم

له لاهوره تر ديلی او تاجمحلې
د اوبنانو بار سپکيري يو تربله
ستا د سپینې پښې راپاتې يو پایزېب دی
چې شرنگيري مې په زړه کې تل تر تله

اوازه شوه هیندوستان کې چې انار دي
لکه زړه د عاشق ډک د کندهار دي
سوداگر يې يو مبین، يو لیونی دی
سره اوبنان دي او په سرو غميو بار دي

«کابلې والا» پټان دی قلندر دی
و پاچا، اوس د انارو سوداگر دی
چورمه‌داره یې واسکت، کرده لمنه
د پایزیب د شرنګ په ژبه هم خبر دی

ربابي دی په شاتار یې گوتي گرځي
په گونګرو او په سبتار یې گوتي گرځي
تر شرابو ډېر مین په پیالو سترگو
د ساقی په هر یو وار یې گوتي گرځي

اوازه ده د انارو او اوبنانو
راوانې قافلي دي د جوګیانو
هر انار د کندهار په تبرک دی
د خرقې بوی یې لګیري په چشتیانو

بنارس لکه بیکه د تاووس دی
د رنگینو رنګانو اقیانوس دی
د یوه اوبن انار پاتې نور یې تللي
د گنګا پر غاړه بل روستی پانوس دی

شهزادګی د بنارس ډولی کې راغله
کجاوې ته د انارو ده ولاړه
د ورېښمینی پردې شاته لکه سیوری
په زربفتو یې پوښلي ده هینداره

وايي: څو سکې د زرو غواړې خانه!
ټول انار د کجاوې اخلم له تانه
خو انار به تر مانی راوړي پخپله
د زربفتو ډولی مخکې شوه روانه

اوبن مې چو کړ په ډولی پسي روان یم
په ورېښم کې ستا اواز دی او حیران یم
نور نو نه‌یم پوهېدلی چې څه کیري
ستا اواز دی او زه وران یم او زه وران یم

رناگانو را په سد کړمه مانی کې
لکه ناست یم د بگرام په پاچهی کې
نه! دا زه یم، بنارس دی او جامونه
انار ایښي دي د زرو په توکری کې

بالبنتونه، بخملي خوندي یې زانګي
په غمیو پټ زرین جامونه خاندي

يو سبتار نقش و نگار په تخت ولاړ دی
فوارې ته نیلوفر په ډنډ کې لامبي

زه مېلمه يم د ساقي په لاس کې جام دی
او سپورمې ته د چندن د بناخ سلام دی
يخ یخ باد سپینو ديبا پردو کې ناڅي
د کابل د مینو بوی د باد پیام دی

د ورېښمینو پردو شاته د گام شرنګ شو
چېرته پټ نری نری د سبتار ترنګ شو
ساقی غوږ ته رانږدې شوه په کراره
د جام زړه د انگورتاک په وینو رنگ شو

چا په غوږ کې راته وویل غلي غلي
دا شراب يې له شېرازه دي راوړي
دلته ناڅي شهزادګی د بنارس نن
د ساز رګ کې يې شرنګی د پایزیب خُغلي

روهیلیه! بختوره! ډک دي جام دی
گرځېدلی دي دا ټول جهان په کام دی
نن به بت د غرور سنا په مخ کې ناڅي
نن ماښام زهرې ته مخامخ بهرام دی

شرنگهار شو د گامونو په دالان کې
نیمه شپه کې لمر راوخوت په ایوان کې
د ورېښمو پرده پورته په اداب شوه
د رنگونو منشور ړنگ شو په روان کې

شها راغله د نازک حریر پرده کې
سپورمې پریوته د میو په پیاله کې
سپین کمیښ يې د ورېښمو شرشره و
ته ولاړه وې د زړه په ایینه کې

پایزېبونه سندرغاړي د هوس شول
په قدم قدم یادونو ته جرس شول
نیلوفر و تلاوت د حسن وکړ
و شها ته فرش په لار د بنارس شول

د تبلي تالونه ټال شول د ضربونو
میناتور شو کور شرنګی د سبتارونو
ساقی خار شمه د بلي پیالي وار دی
راشه بلي کره لمبې مې په فکرونو

د شها گوتې شوي پورته له ادابه
نيمه زنه يې بنکار يري له حجابه
اذا زلزلت مي گد شو په هډونو
دا کيفيت به مي کړي لا پسي خرابه

جام نه ووته: ساري مه په گه ني سا
ډيوه رپردي: تين تانا تين تانا
په نقره کي د انارو ډک رگونه
صراحي ده په قل قل، ساغر په هاها

د شها يوه پينه تاو شوه له بلي
د پيروي ډنډ گونگري وشرنگولي
له غيرته يې حنا پنچي خولي کړي
د خوشبو له تيو پي راخځېدلي

د گينو سمندر موسيقي راغله
د ورينمين درد په بستر موسيقي راغله
چي شها راتاوېده د لمبي ژبه
زما سکروته په پرهر موسيقي راغله

سمندر ومه ډوب کړي چي قيامت شو
په اسمان وم گرځېدلي چي قيامت شو
شها يوناخپه پورته لويته کړه
ستا حضور ته وم لويدي چي قيامت شو

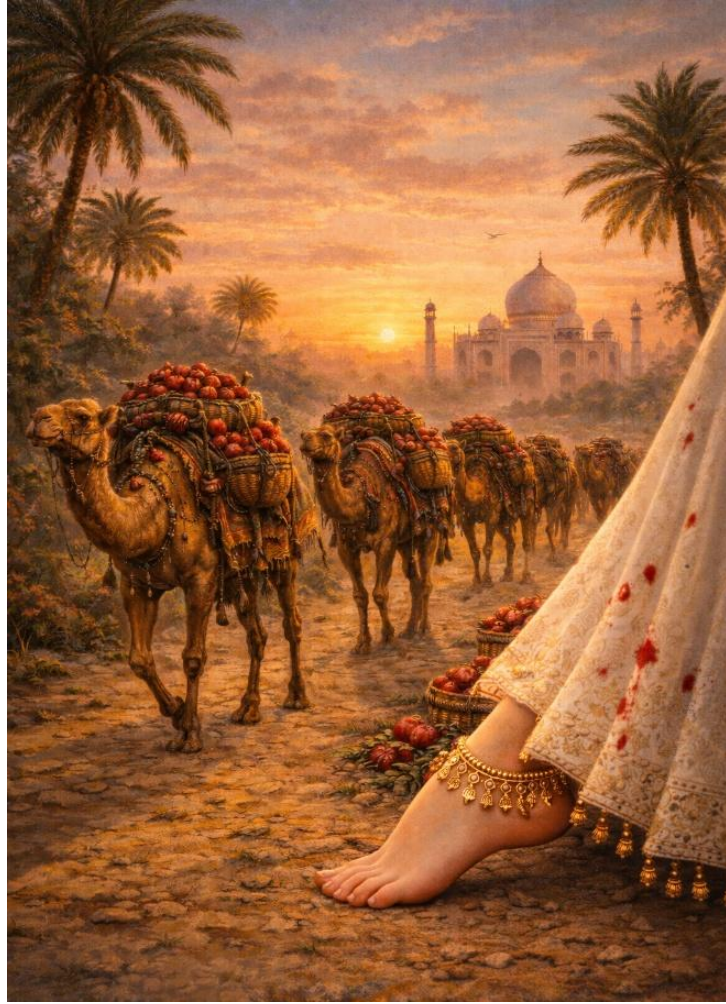
شها ته وي، نڅا ته وي سرود ته وي
حضور ته وي، پيدا ته وي وجود ته وي
چي د کيف و درد له اوره سپين راوخوت
د حيرت د اورکدي هغه دود ته وي

ما دي ورو د پايزېبونو گونگري بنکل کړي
چي په پينو مي د نکريزو د رنگ گل کړي
تر لمني دي شوم تاو لکه پېروته
که در هسک مي په انارو د گوگل کړي

د انارو سوداگر ومه پاچا شوم
ورک کابل وم بنارس کي راپيدا شوم
سل اويا اوينان مي بار لاجي لونگ کړل
د خوشبو خوله په غاړه د شها شوم

په نڅا نڅا دې لاس کې انار واخيست
په کشمير سينه دې هار کندهار واخيست
انار مات شو ستا د سپينو گوتو ناز ته
شرشره کميس دې اور د انگار واخيست

زه لا پروت وم بنگلور مي پايژبونه
وچو شونډو مي پرانيستي وو زخمونه
د ژوند سورخاڅکي مي ولويده په خوله کې
لاس مي ونيسه، چې دواړه سره ځونه

د پاڼو شميره: له 6 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de
يادونه: دلپکني د ليکنيزي بني پاروالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په ځير و لولئ